

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

G. NAEFF, E. J. GRATAMA SZN., B. D. H. TELLEGEN,
MEJ. E. G. F. W. VAES, G. J. DE GLEE, W. H. MUNNICH.

FAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.
No. 29.

VRIJDAG
22 JUNI 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,—, BIJ VOORUITBETALING / 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Errata.

Delftsch Studenten-Corps.

Ondoordachte plannen, door V. Doorninck.
De Corpsvergadering van Vrijdag 15 Mei, door T.
Hollandia-wedstr., door G. Sz. n.

Boekbespreking.

W. H. Idzerda. De broomverfdruk in de praktijk.

Ontvangen boekwerken.

Technische Hoogeschool.

Mededeelingen.

Errata.*)

In 't S. W. van 19 Juni 1917 moet staan op pag. 198, 1e kolom, regel 16: „gaat niet in vervulling”, 2e kolom, regel 12 van onder: „Beide categorieën”, op pag. 203, 1e kolom, regel 18 van onder: „evenwel niet als corpsvereniging”, 2e kolom, regel 5 van onder: 110 st. voor.

Op pag. 202, 2e kolom, regel 2 van onder moet volgen: „Op het percentage moet men letten”.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Ondoordachte plannen.

Ons Corps, meenden we, was door het groot aantal eerstejaars en door de vele teruggekeerde gemobiliseerden, sterker dan ooit. We interesseerden ons met de bekende laksheid voor Corps- en Vereenigingszaken en dachten aan geen gevaar.

Toen kwam de circulaire van den Senaat, die ons wees op de relatieve achteruitgang van het Corps, die ons trachtte aan te toonen dat het Corps als weleer alle ingeschrevenen behoorde te omvatten en ons in breede lijnen een manier aangaf, waarop dat zou kunnen. Men had opeens blijkbaar geweldige haast.

't Was examentijd en mobilisatie, maar toch schreef de Senaat anderhalve week na het verzenden der circulaire een Corpsvergadering uit en dwong deze een antwoord op zijn vraag naar de wenschelijkheid van een zoodanige hervorming af. En de Corpsvergadering antwoordde „ja”, na een hopeloos onvruchtbaar en verward debat.

Men kan nu vóór of tegen genoemde hervorming zijn. Maar de spoed, die er gemaakt is, is verkeerd. De voorgestelde plannen zijn van den Senaat, die ze waarschijnlijk al maanden op de Senaatsvergaderingen ter sprake heeft gehad, die er over gesproken heeft met den Secretaris van Curatoren, met den Rector-Magnificus en eenige Professoren, met de Senaten der bevriende corpsen en met verscheiden oud-Senatoren. Maar de Corpsleden kenden de plannen slechts anderhalve week, en velen zullen ter vergadering gegaan zijn zonder te weten, of ze vóór of tegen waren, en nog meerderen met een slechts voorloopig oordeel. Men had er nog weinig over gesproken en nog heelemaal niet over geschreven, zoodat men geen grondig oordeel over het vóór en tegen kon hebben, wat op de Corpsvergadering wel gebleken is. Ook op de Corpsvergadering zelve is het vóór en tegen slecht uitgekomen, zoodat de handelwijze van den Senaat haar karakter van overrompeling is blijven behouden.

We gaan hier een revolutie beginnen, zoo groot als het Corps er nog geen gekend heeft, en we doen dit in een

*) De Redaktie neemt de schuld voor deze vergissingen geheel op zich.

vloek en een zucht. We doen dit, omdat de Senaat — of misschien slechts een gedeelte van den Senaat-enthousiast voor zijn hervorming is en het een meerderheid in een Corpsvergadering, waarin nog niet de helft der Corpsleden aanwezig was, wel mooi leek. We doen dit niet, omdat we er de noodzakelijkheid van gevoelen, maar omdat meerderen het niet kwaad vinden en enkelen het doordrijven. Zoo wordt het een allergevaarlijkste sprong in het duister.

De Senaat heeft het oordeel gevraagd van den Secretaris van Curatoren en den Rector-Magnificus, beiden oud-Corpsleden. Dit vind ik te apprecieeren en aan dat oordeel hecht ik zeer veel. Maar het is niet voldoende. Er had een enquête ingesteld moeten worden bij zooveel mogelijk oud-Corpsleden en het resultaat daarvan had er moeten zijn, toen de Corpsvergadering haar antwoord aan den Senaat gaf.

Het had niet in den examentijd moeten zijn, want daardoor werden velen verhinderd te komen. Het bezwaar van den Senaat, dat bij uitstellen tot October hij de zaak aan zijn opvolger had moeten overlaten, is een uitvlucht, want als de reorganisatie noodzakelijk was, dan zou ook zijn opvolger er aan moeten werken of anders in de Corpsvergadering tot heengaan gedwongen worden.

Dat de volgende Senaat een Lustrum-Senaat is, is ook geen bezwaar, want dergelijke grootsche hervormingen gaan vóór feest vieren.

Ook terwille van hen, die onder dienst zijn, had men moeten wachten. Zij hadden het lang voor de vergadering moeten weten, zoodat ze althans de kans hadden, aanwezig te kunnen zijn, en, indien dit voor hen onmogelijk was, hadden ze in de gelegenheid moeten zijn gesteld, schriftelijk al of niet adhaesie te betuigen.

Het bezwaar, dat in November minder militairen studieverlof zouden hebben, kon voor deze speciale belangrijke quaestie ondervangen worden door een schriftelijke stemming, waaraan ook niet-aanwezigen konden deelnemen. Dat hiervoor een wetswijziging noodzakelijk is, geeft eenige last, echter geen essentieel bezwaar.

En als zoo het Corps eenige maanden tijd gelaten was om in staat te zijn na rijp beraad te beslissen, dan had de Senaat met zijn motie kunnen komen en dan had de Senaat ook gelijk gehad heen te gaan als ze verworpen werd. Thans hebben we de beslissing genomen, terwijl de tijd er nog niet rijp voor was. En als we blijven stil zitten, worden ook de wetswijzigingen aangenomen zonder behoorlijke voorbereiding en wordt er met het bestaan van het Corps gespeeld. Men bedenke toch, dat het wel goed kan loopen, maar dat het toch ook het verdwijnen van het laatste sprankje Corpsenthousiasme kan beteekenen of dat het een fiasco kan worden.

Daarom wil ik ieder Corpslid op het hart drukken, niet vóór de wetswijzigingen te stemmen, als hij van de dringende noodzakelijkheid der hervorming niet overtuigd is.

V. DOORNINCK.

De Corpsvergadering van Vrijdag 15 Juni.

Nadat enkele grapjesmakers zich zeer hadden onderscheiden zonder veel tegenwerking (men moet hun toch de gelegenheid laten, duidelijk te doen uitkomen, dat zij zich zoiets mogen veroorloven) hebben wij geluisterd naar de voorgestelde nieuwe groentijdsartikelen. Maar wat een consternatie toen de president de eerste wetswijziging inleidde met te zeggen, dat men er zich in 't geheel niet aan behoefde te houden. Een tweede verandering viel hetzelfde onzekere lot te beurt. Deze twee wijzigingen behelsden het verbieden van handtastelijkheden en van in 't publiek als groen behandelen, dus schijnbaar een groote verbetering in het

lot der groenen, maar 't Corps met zooveel wee begaan, nam d' offers van dien dag niet aan, al begreep het, dat dit zou gebeuren alléén om enkele gebeurtenissen uit de groentijd weg te nemen, die het wezen er van niet raken, maar er voor de buitenwereld een verkeerde schijn aan geven, al zag ieder zeer juist in, dat als „beesten” behandelen niet hetzelfde is als het behandelen als groen, al zouden wij ook eens graag den zegsman van de volgende woorden den komenden groentijd „als gelijke” met omgekeerde pet en jas en opgestroopte broekspijpen zien „meewandelen naar het sportterrein”, al kon een enkele zich misschien ook nog wel indenken, dat een wet alleen voor buitenstaanders bestemd een weinig nut zou hebben.

De vergadering evenwel, meenende, dat men wel een onjuist (geworden) artikel kan negeren, maar niet er mee behoeft te beginnen en het gevaar van zoiets voor de toekomst inziende hield halsstarrig vol. De Senaat nu, zeker als zoodanig vertrouwende op zijn superioriteit, achtte geen andere redactie mogelijk. Men zou dus voor een oplossing om geniale mensen moeten vragen. Onnoodig; staande de vergadering bedacht een — geloof ik — vrij normaal mensch voor het 2^e geval een betere lezing en eenige anderen kwamen tot de conclusie dat voor het 1^e geval een oud wetsartikel voldoende licht gaf, zoodat aangenomen werd te verbieden: „zich ruwheden tegen de candidaatleden te veroorloven en hen in het openbaar te ontgroenen” met de aanvulling „het houden van optochten is slechts toegestaan met toestemming van den Senaat”.

De Senaat zou nu ook nog het recht moeten krijgen om tijdens één groentijd geldige, deze betreffende, besluiten te nemen, om zodoende beter op te kunnen treden. Over deze besluiten hadden de leden beroep op de Corpsvergadering. Dit duidelijk vastleggen van de senaatsmacht bleek eveneens overbodig. In de wet stond reeds, dat de Senaat voor al zijn handelingen aan het Corps verantwoording schuldig is, dus alles wat hem goed voorkomt kan doen en dat hij in het bijzonder waakt over de belangen en de rechten der Candidaatleden, waardoor hij dus oppermachtig is tijdens den groentijd.

Alleen een artikel, hetwelk snel optreden, waar dit noodig is, (dus zonder de anders noodzakelijke rechtspraak), en zodoende het voorkomen van verkeerde voorvallen mogelijk maakt, vervangt nu het oude onvoldoende. „In geval van overtreding van” de eerste aangenomen wijziging „hebben de leden van den Senaat ten allen tijde het recht de betrokken Corpsleden direct te schorsen in hun rechten tegenover de Candidaatleden. Binnen 2 x 24 uur wordt op de Senaatsvergadering over hen recht gesproken.

Overigens kan ieder lid van den Senaat, wanneer hij dit wenschelijk acht, zonder motiveering de Candidaatleden aan de leden ontnemen”.

Nadat eenige besluiten op de Algemeene Senatenvergadering genomen, werden medegedeeld (zie de brochure der hervormingsplannen) hoorden wij de uitslag van een bezoek van den Senaat aan den Burgemeester van Delft, om over de regeling van de kolenvoorziening in den volgenden winter en de waterleiding te spreken: namelijk dat een verbetering te verwachten was Zoo deze wat de waterleiding betref niet tot stand kwam, zou de Senaat daarover een Corpsvergadering beleggen (applaus!!!!). *

De Centrale Commissie wilde nu niet minder wezen en stond officieus op zeggende, dat ook zij pogingen in 't werk had gesteld om bij deze watersnood de sluizen weer te doen openen (wéér applaus!!!!). Een elegante accolade ontbrak slechts.

T.

„Hollandia”.

Veel Laganeezen zal het pijnlijk hebben getroffen des Zaterdagmorgens, dat behalve de sciff, geen hunner ploegen in de eindwedstrijden mee zou doen.

Een harde slag was dit vooral na de Varsity waar de Oude Vier getoond had nog van den ouden stempel te zijn. Helaas de Hollandia-baan schijnt geen gelukkige te zijn voor den slag, die door een ongeluk de strijd op moest geven. Dat hij een volgend seizoen van dergelijk pech bevrijd moge blijven.

Onze sciffeur die op de Varsity zijn tegenstander de Triton sciffeur had geslagen, moest het hier tegen hem afleggen. Veel verbazing wekt dit niet; het gemis aan stijl des Tritoons werd ruimschoots vergoed door taaiheid en enorme routine waardoor hij de nadeelige werkingen van

*) Maar een enkele zal toch nog bij zichzelf nuchter opgemerkt hebben: waarom moet nú juist voor de kolennood gezorgd worden, ik heb deze winter niets van iets dergelijks kunnen merken?

al zijn fouten tot een minimum wist terug te brengen. Bovendien verstuurde de Laga-sciffeur zich leelijk.

Verder kwam Laga nog uit met een jonge acht en een overnaadsche vier. De laatste zit te kort bij elkaar om er over te oordeelen. Eerst op de Koninklijke zal men kunnen zien of er wat in zit.

Of de acht goed zal kunnen worden, het is zeer de vraag. Hoe of de coach ook zijn best er aan gedaan heeft, er wordt met te veel nadeelige factoren gewerkt. Het zijn meest geen jonge roeiers die nog gevormd konden worden, maar menschen die al een eigen stijl er op nahielden zonder nochtans het aanpassingsvermogen te bezitten dat oude geroutineerde roeiers kenmerkt.

Verder het gesukkel met het vervallen der slagplaats tot het laatste toe, maakt dat de ploeg niet wedstrijd klaar is te noemen.

Toch nog een enkele opmerking. Er werd hier veel aan stijl gedaan in vergelijking met verschillende andere verenigingen en hierin schuilt een gevaar. Eerst stijl en dan eerst gaan trekken is de leus, terwijl op een wedstrijd voor een jonge ploeg het vrijwel onmogelijk is om met stijl weg te gaan en daarna als de boot loopt te gaan trekken. De volgorde is andersom en daar zijn de ploegen niet aan gewend; gevolg het blijft rukken en als de boot goed gaat is er veel kans, dat de ander te ver voor is, en dus de ploeg ontmoedigd raakt. De kans hiervoor weegt niet op tegen de mogelijkheid dat door direct er aan te gaan trekken de roeiers ongeneeslijke stijlfouten zouden kunnen begaan.

Dat trekken er een hoop toe doet, blijkt uit de overwinning der Njord-acht die voor Nereus bleef hoewel de laatste beter stijl te zien gaf.

Dit zijn wel voornaamste opmerkingen naar aanleiding van de Hollandia-wedstrijden, voor een gewoon verslag verwijs ik naar de dagbladen die er reeds uitvoerige bevat hebben.

G. S.Z.N.

BOEKBESPREKING.

W. H. IDZERDA.

De broomverfdruk in de praktijk.

Dank zij den heer Idzerda voor de wijze waarop hij getracht heeft, dit procedé waarmee met zulke betrekkelijk eenvoudige middelen, zulke fraaie resultaten zijn te bereiken ingang te doen vinden onder de Nederlandsche Amateur- en beroepsfotografen. Hij geeft niet alleen aan de wijze van bewerking en de te gebruiken hulpmiddelen, maar eerst doet een voorafgaande uiteenzetting u zien waarop de broomverfdruk berust. Er zijn twee methoden, de indirecte en de directe, waarvan deze laatste eenvoudiger is en waarschijnlijk de eerste zal verdringen voor elke grootte van foto. De bewerkingen zijn minder en uit te voeren, ook door hem die gebrekkig is toegerust, terwijl de uitvoerig veel minder tijd kost. Dat deze directe methode voor de praktijk zoo geschikt is geworden, is hoofdzakelijk te danken aan de samenstelling van een bleekwater-uitvinding van den heer Idzerda.

De indeeling van het werkje is duidelijk en krachtig, zonder overbodige aanhang. De illustraties zijn met zorg gekozen. Het geheele boekje is het beeld van kundig en accuraat werk.

A. G. MARIS Jz.

ONTVANGEN BOEKWERKEN.

MARIE METZ-KONING. DE BANNENBURGH.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 14 Juni 1917 No. 9175, afdeling O, is te rekenen van 5 Juni 1917 aan C. J. Evers, c. i. op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de waterbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.